

Wind
14/10

Διατηρώ μετά τοσ κ. Π. Χατζηκομνηνοσ γραφείον άντικροσωπειών φαρμακευτικών προϊόντων λειτουργούν κανονικώς από ~~1960~~ δεκαετίας, ήτοι από της ένσωματώσεως της δωδεκανήσου με την μητέρα Ελλάδα, αρχικώς υπό την έπωνυμίαν Π. Χατζηκομνηνοσ - Αντικροσωπειαι - και από τοσ 1960 υπό την έπωνυμίαν Χατζηκομνηνοσ & Παρασκευασ - Αντικροσωπειαι -.

Η νομιμότης και λειτουργία τοσ έν λόγω γραφείου μας ούδέποτε ήμφισβητήθη κατά τά διαρεθάντα έτη, παρά της αρμοδίας Υπηρεσίας Υγεινής και έλαμβάνομεν κανονικώς μέρος και άνελλιπώς μέρος εις τάς έκάστοτε κατανομίδς φαρμακευτικών, όταν ίσχυε τό σύστημα τών κατανομίδν. Προς τοϋτο μάλιστα ή ίδια ή ύπηρεσία μας έχορήγησε πιστοποιητικόν ότι άσχολομεθα με φαρμακευτικά.

Πρός τριετία, κατά την έπίστασιν έν δωδεκανήσφ της φαρμακευτικής Νομοθεσίας, μας έζητήθησαν παρά της αρμοδίας ύπηρεσίας να καταθέσωμεν στοιχεία τών οίκων τοσ όποιους άντικροσωπειομεν πράγμα τό όποιον και έπράξαμεν άμέσως. Έκτοτε δέ ούδεμία σύστασις ή παρατήρησις μας έγινετο και διμαίωσ ένόμισαμεν ότι τό ζήτημα είχε ρυθμισθ ή όριστικώς.

Πρός τινων μηνών, έν τοϋτοις, έδημιουργήθη τό ζήτημα κατά πόσον είχομεί τό δικαίωμα είσαγωγής και έναποθηκεύσεως φαρμακευτικών και μας υπεδείχθη να υποβάλωμεν αίτησιν τακτοποιήσεως εις τό Υπουργείον Κοιν. Προνοίας με συμπληρωματικά τινα στοιχεία και ένόρκους βεβαιώσεεις ότι τό γραφεϊον εύρίθη λειτουργούν κατά την ένσωματώσιν. Τήν 13/1/55 πράγματι υπεβλήθη τήν υποδειχθείσαν αίτησιν με τάς ένόρκους βεβαιώσεεις μεταξύ τών όποιών και τοσ πρώτοσ έν δωδεκανήσφ έπιτεωρητοσ φαρμακείων κ. Θανά Σαντροφιόσ.

Ισ ήμερίαν δέ και πεποιθήσιν άνεμένομεν εύνοϊκήν άπάντησιν και έξηκολούθησαμεν λειτουργούντες ως και πρότερον. Τήν πεποιθήσιν μας δέ αύτην έστηρίζαμεν εις τό γεγονός ότι πάντοτε έπεδείχθη κατανόησις εις την ρυθμίαν πολλών ζητημάτων εις την δωδεκανήσον και ότι άλλαι περιπτώσεεις σαφώς άντικειμεναί προς την φαρμ. Νομοθεσίαν έρρυθμίσθησαν άίσίως. Ούτω λειτουργούν εις τήν πόλιν μας δύο φαρμακαποθήκαι μολονότι αύτη έχει πληθυσμόν μόνον 24 χιλ. κατοίκων ένώ ή φαρμακευτική Νομοθεσία δέν έπιτρέπει τήν λειτουργίαν ούτε μιας φαρμακαποθήκαι εις πόλιν κάτω τών 30.000 κατοίκων. Έπετρέπη εις μη έπιστήμονας φαρμακοποιούς να διατηροϋν φαρμακείον και εις πρακτικώς όδοντιατρος να έξασκοϋν τό επάγγελμά των. Δικαίως λοιπόν έφρονοϋσαμεν ότι όπωσδήποτε ή ίδιική μας περίπτωσις ή όποία προβλέπεται υπό τοσ Ν. 5608/32 αρ. 37 Παρ. 2 θα έρρυθμιζετο με μεγαλυτέραν εύκολίαν.

Άλλά, πριν ή λάβομεν άπάντησιν εις τήν αίτησί μας τάστην μας έπιβάλλονται αί σκληρότεροι τών κοινών. Κατάσεσις τών εις χείρας μας φαρμακευτικών (δηλ. όλης μας της περιουσίας με όμιουργίαν χρεών), κλεισίσιμον, πρεστιμόν..... και τοσο βάσει κειμένου τοσ κ. Γ. Βλαβιανόσ έπιδείχθη φαρμακείον, εν όποιοσ κατάργησ τό παλιόν τών άντικροσωπειών τών όλων των

- Έκί της έκθέσεως αύτης τοσ κ. Βλαβιανόσ έχομεν να παρατηρήσωμεν:
- 1) Ότι ό κ. Βλαβιανόσ δέν μας έπεσκέφθη διά να εξακριβώσ ποία έν τών άναφερομένων είδών είχομεν έναποθηκευμένα.
 - 2) ότι χαρακτηριζόμεθα ως παραγγελιοδόχοι ένώ είμεθα έπίσημοι έμπορικολ άντιπρόσωποι, νομιμώς άσπονόντες τό επάγγελμα τοϋτο και κάτοχοι τών υπό τοσ Α. Ν. 2675 προβλεπομένων άδειών (αρ. 1116/43 και 3612/51). Ως τοιοϋτοι είχομεν τό δικαίωμα έναποθηκεύσεως και μετ πώλησεως τών είδών τά όποία άντικροσωπειομεν.

- 3) Ότι όλα τα κατεχόμενα ύφ' ημών φάρμακα έξωτερικώς έχουσιν εισαχθεΐ νομίμως και έκτελωνισθεΐ με κανονικώς άδειας τοσ ίδιου Υκουργείου Κοιν. Προνοίας και έπομένως οσδδύτως δύνανται νά χαρακτηρισθοσν ως παρανόμως κατεχόμενα.
- 4) Ότι όσα τά έν τῷ γραφείῳ μας εύρισκόμενα έγχώρια προϊόντα άνήκουσιν εΐς τās έταιρείας FAREL SPES τῶν οσκιῶν διαχειριζόμεθα άπλως τά έν Ρόδῳ πρατήρια.
- 5) Ότι ένδεχομένη κατάσχεσις τῶν ως άνω εΐδῶν εΐναι παράνομος και άκυρος.

Υπεβάλομεν ὅθεν αΐτησιν θεραπειας εΐς τῶ Αν. Υγ. Συμβόλιον με τῶ άνωτέρῳ έπιχειρήματα και έπετόχομεν άναστολήν τῆς ποινης μέχρις έπανεξετάσεως τοσ ζητήματος.

Μας έδδθη προφορικῶς ἡ εΐξηγησις ὅτι δέν δύνανται νά άναγνωρισθοσιν άντιπροσωποί ένδς Οΐκου εΐς Ρόδον εφ' ὅσον ύπαρχει ἤδη άλλος φοιστος εΐς Αθήνας τοσ αὐτοσ Οΐκου και ὅτι έγχώριοι βιομηχανία δέν δύνανται νά έχουσ άντιπροσώπους και πρατήρια εΐς τās λοιπās πόλεις τῆς Ελλάδος. Ὁ νόμος έν τοστοις όμιλεΐ πεΐ άντιπροσώπων χωρις νά καθοριζέται τά άνωτέρῳ. Έξ άλλου εΐναι γνωστων ὅτι αΐ έγχώριοι βιομηχαν'αι διατηροσν πρατήρια εΐς διαφόρους Ελλάς πόλεις τῆς Ελλάδος και δέν εΐναι δυνατόν νά χαρακτηρισθῆ ως παράνομον μόνον τῶ Πρατήριον Ρόδου.

Ὅστε οσδεμία παρανομία δύνεται, νά μας κατ. αλογισθῆ. Ίαμε κάποια άνω-μνήσια. Αλλά και δι' αὐτήν, εΐάν ύπάρξῃ, δλη τῆν εσθδύνην φερεΐ ἡ ένταθθα άμοδία ύπηρεσία, διότι έν γνώσει τῆς και τῆ άνοχη τῆς λεετουργοσμεν από δεκαετίας. Δέν εΐναι δέ νοητων διά μίαν άλλην άνωμαλίαν νά έπιβάλληται ἡ τελεία καταστροφή και νά ριπκωνται εΐς τόν ὄρδομον πλείους τῆς μίδς οΐοογενείας και νά δημευηται ἡ περιουσία πολιτῶν κοσ ὑπῆρξαν πάντοτε νομῶ ταγεΐς και εσυνειδητοί, καθ' ἣν στιγμήν μάλιστα ἡ εσθδύνη τῆς άνωμαλίας δέν τοσ βαρύνει.

Έκτός ὅμως τοσ δικαίου τῆς ὑποθέσεως νομιζῶ ὅτι και άτομικῶς έχω δικαίωμα νά έπικίω εΐς μίαν κατ. νόησιν διά τῆν εσνοϊκήν έπίλευσιν τοσ προκόψαντος ζητήματος. Μολονότι ύπαλληλος τῆς BANCO DI SICILIA ἡρηήθη πάντοτε παρά τās ὑποσχέσεις τās κίσεις και τās άπειλās νά κίω οϊανδῆποτε ὑποχώρησιν εΐς τόν κατακτητήν διατηρήσας τῆν δωδεκανησιακήν ίθαγένειαν. Ακολουθοσν δέ οΐκογενειακήν παράδοσιν (εΐναι γνωστοί οΐ διωγμοί ποσδύπείστη ἡ οΐκογενεία μας καθ' ὅλην τῆν διάρκειαν τῆς Ιταλικῆς κατοχης) έτήρησα πάντοτε έλληνοπρεπῆ στάσιν χωρις οσδεμίαν ὑποχώρησιν εΐς τῶ συμφέρον και ὅταν μετῶ τῆν άπελευθέρωσιν ἡ BANCO DI SICILIA άπεσέρθη, ἡρηήθησιν νά τῆν ακολουθήσω εΐς Ιταλίαν, προτιμήσας νά χάσω όλα μου τῶ δικαιώματα εΐκοσαετοσς ύπηρεσίας, νά παραμείνω εΐς τῆν έλευθέρην Ροδον και νά μορφώσω έλληνοπρεπῶς τῶ παιδιῶ μου.

Δέν νομιζῶ ὅτι τῶ άνωτέρῳ δίδουσ δικαίωμα εΐς άμοιβῆν οϊανδῆποτε. Κάθε άλλο.... Έκαμα άπλως τῶ καθῆκον μου εσν Ἕλλην, οσδδύτως δέ εδυσανασχέτησα ὅταν αΐ ένταθθα έγκατασταθεΐσαι Ελληνικαΐ Τράπεζαι ἡρηήθησαν νά με προσλάβουσιν διά νά συνεχίσω τῆν σταδιοδρομίαν μου ως Τραπεζιτικῶς. Αλλά δέν εΐναι και άνεκτων νά ηηρυχθῶ τώρα άνευ λόγου από διωγμῶν.

Εΐμαι βέβαιος ὅτι τελικῶς τῶ δικαίον θῶ ὑπερισχῶσῃ. Εΐναι ὅμως άνάγκη νά διαφαιτισθοσν οΐ υπέθυνοι διά νά μη διαπράξουσιν μίαν τῶσον δυσβαστακτων άδικίαν.

Κωνσταντίνος Σκ. Παρασκευῶς